

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Dobrovičova 8, P.O.Box 155,
814 01 Bratislava 1

16-12-2013

Podanie: 5882
Prílohy/lety: 1

2S 267/10-41
IČS: 1010201365

Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť
dňa 2. 7. 2014
a vykonateľnosť dňa .....
Krajský súd v Bratislave
25. 02. 2014

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariána Trenčana a členov senátu JUDr. Vlastimila Pavlikovského a Mgr. Viliama Pohančeniča, v právnej veci žalobcu: **MAC TV, s.r.o.**, IČO: 00 618 322, Brečtanová 1, Bratislava, **zastúpený: Advokátska kancelária Bugala – Ďurček, s.r.o.**, IČO: 36 731 544, Drotárska cesta 102, Bratislava, proti žalovanému: **Rada pre vysielanie a retransmisiu Slovenskej republiky**, Dobrovičova 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti postupu a rozhodnutia žalovaného č. RL/23/2010 zo dňa 27.04.2010, jednohlasne, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave žalobu **z a m i e t a**.

Účastníkom sa **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

O d ô v o d n e n i e

Včas podanou žalobou, súdu doručenou dňa 21.07.2010, sa žalobca domáhal preskúmania vyššie uvedeného rozhodnutia žalovaného, podľa ktorého žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. (§ 16 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení platnom a účinnom do 14.12.2009) tým, že dňa 30.11.2009 o cca 19:05 hod. odvysielal v programe „Krimi noviny“ príspevok „Lovili ho ako rybu“, v ktorom nezabezpečil objektívnosť a nestrannosť, za čo mu bola uložená podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankcia – upozornenie na porušenie zákona.

Žalobca namietal nesprávne právne posúdenie veci tvrdiac, že žalovaný rozhodol v rozpore s princípmi právneho štátu, konkrétne so zákazom retroaktivity. Poukázal na to, že žalovaný začal konanie vo veci porušenia ustanovení zákona č. 308/2000 Z.z. o vysielaní a retransmisii v znení neskorších predpisov (ďalej aj ako „zákon č. 308/2000 Z.z.“ alebo ako „zákon“) po nadobudnutí účinnosti novely tohto zákona (15.12.2009). Prejednávaný skutok sa však stal za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy. Opomenutím zákonodarcu došlo k situácii, že v novelizovanej právnej úprave neexistujú prechodné ustanovenia obsahujúce režim pre použitie zákona na skutky, ktoré sa stali pred účinnosťou novely, avšak ich prejednanie nebolo dovtedy skončené, prípadne ani začaté, ako v tomto prípade. Podľa názoru žalobcu pri absencii právnej úpravy nie je prípustné, aby si žalovaný ako správny orgán

osoboval bez podpory v zákone právomoc prináležiacu výlučne zákonodarcovi, pričom za neprijateľnú považoval žalobca aplikáciu právnej normy účinnej pred rozhodovaním žalovaného. Žalobca pritom poukázal na analógiu z trestným konaním, kde retroaktivita v prípade posudzovania trestnosti činov je zakázaná v zmysle čl. 50 ods. 6 Ústavy SR. Preto pokiaľ žalovaný aplikoval skoršiu právnu normu, konal v rozpore so spomenutými princípmi právneho štátu, najmä so zásadou právnej istoty účastníkov právnych vzťahov. Použitie neskoršej právnej normy na posúdenie konania predchádzajúceho jej účinnosti by bol prípustný, len ak by sa jednalo o normu s účinkom v prospech trestaného, nie však o normu s účinkom rovnakým prípadne horším. Aplikáciu právnej normy novelizovaného znenia považoval žalobca za dôsledok neexistencie prechodných ustanovení v novele zákona účinnej od 15.12.2010. Nakoľko sa jedná o objektívny nedostatok zákona, žalobca považoval za neprípustné, aby bol trestaný na základe retroaktívneho použitia právnej normy, pričom opísaný postup žalovaného trpí z tohto dôvodu takými vadami, ktoré mali vplyv na zákonnosť rozhodnutia.

V tejto súvislosti žalobca tiež poukázal na nezrozumiteľnosť výroku rozhodnutia žalovaného, pretože nie je z neho zrejmé, podľa ktorého znenia právneho predpisu ho správny orgán vyniesol. Vo výroku a ani v odôvodnení rozhodnutia podľa žalobcu nie je zdôvodnený spôsob, akým správnym orgánom došlo k použitiu právnej normy, podľa ktorej postupoval a rozhodol.

Na základe uvedených skutočností žalobca žiadal, aby bolo rozhodnutie žalovaného zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie.

Žalovaný sa vyjadril k žalobe písomným podaním doručeným súdu dňa 07.09.2010, žalobu považoval za nedôvodnú a žiadal ju zamietnuť. K žalobným námietkam uviedol, že zmena zákona č. 308/2000 Z.z. vykonaná novelou č. 498/2009 Z.z. ustanovenie § 16 iba formálne zmenila, keď pôvodné znenie § 16 písm. b/ bolo v novej úprave systematicky zaradené v rovnakej podobe ako § 16 ods. 3 písm. b/, pričom povinnosť v ňom ustanovená ostala rovnaká. To znamená, že konanie, za ktoré žalovaný udelil žalobcovi sankciu, bolo sankcionovateľné tak v čase, keď sa ho žalobca dopustil, ako aj v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Mal za to, že žalobca nemôže namietat porušenie zásady právnej istoty, nakoľko jeho konanie v čase uskutočnenia bolo správnym deliktom a spomínanou novelou sa sankcia za predmetnú správnym delikt nesprísnila. Ďalej žalovaný uviedol, že ak nový zákon v prechodnom ustanovení výslovne zakotví, že sa správne konanie, ktoré nebolo dokončené do dňa účinnosti nového zákona, dokončí podľa doterajšieho právneho predpisu, správne konanie sa dokončí podľa zrušeného právneho predpisu, inak sa správne konanie dokončí vždy podľa novej právnej úpravy. Uvedené samozrejme platí pri rešpektovaní zásady zákazu priamej retroaktivity v neprospech subjektu. Žalovaný sa nestotožnil s názorom, že z dôvodu zmeny označenia § 16 písm. b/ na § 16 ods. 3 písm. b/ zákona je aplikácia tejto normy porušením zásady zákazu retroaktivity. Vyjadril názor, že žalobcov výklad by znemožňoval aplikáciu uvedeného zákonného ustanovenia len z dôvodu jeho prečíslovania, pričom obsah normy ostal rovnaký. Takýto výklad by bol nielen príliš formalistický, ale znemožňoval by aj postih za konanie, ktoré bolo sankcionovateľné tak v čase jeho spáchania, ako aj v čase rozhodovania o ňom.

Pokiaľ ide o námietku žalobcu, že výrok rozhodnutia je nezrozumiteľný z dôvodu, že z neho nie je zrejmé, podľa ktorého znenia právneho predpisu správny orgán vyniesol výrok, žalovaný uviedol, že vo výroku je presne špecifikované, že porušená povinnosť bola do 14.12.2009 ustanovená v § 16 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. Nemožno podľa jeho názoru

považovať za nezrozumiteľné, keď žalovaný ozrejmil, prečo vo výroku rozhodnutia konštatoval porušenie § 16 ods. 3 písm. b/ zákona, hoci v čase kedy k spáchaniu tohto deliktu došlo bola predmetná povinnosť upravená v § 16 písm. b/ zákona.

Na pojednávaní dňa 30.10.2013 právny zástupca žalobcu nad rámec žaloby uviedol, že žalovaný v rozpore s právnymi predpismi nevyhotovil zápisnicu, ktorá by bola súčasťou administratívneho spisu, spis teda nie je úplný. Zároveň uviedol, že skutok vo výroku rozhodnutia správneho orgánu musí byť presne identifikovaný a posúdený podľa právneho predpisu platného v čase spáchania skutku, čo sa v danom prípade nestalo.

Podľa § 250b ods. 1 O.s.p. žaloba sa musí podať do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni, pokiaľ osobitný zákon neustanovuje inak. Zameškanie lehoty nemožno odpustiť.

Podľa § 250h ods. 1 O.s.p. až do rozhodnutia súdu môže žalobca rozsah napadnutia správneho rozhodnutia obmedziť; rozšíriť ho môže len v lehote podľa § 250b.

V správnom súdnictve sa neprihliada na námietky nepredložené súdu v rámci lehoty na podanie žaloby, teda do dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia správneho orgánu v poslednom stupni. Preto súd na námietky žalobcu uvedené po uplynutí tejto lehoty neprihliadal.

Krajský súd v Bratislave ako súd vecne a miestne príslušný na konanie vo veci podľa § 244 a nasl. O.s.p. preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe (§ 249 ods. 2 O.s.p.), ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že žalobu je potrebné zamietnuť podľa § 250j ods. 1 O.s.p., pretože rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby boli v súlade so zákonom.

Podľa § 244 ods. 1 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia súd skúma, či žalobou napadnuté rozhodnutie je v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky, t.j. najmä s hmotnými a procesnými administratívnymi predpismi.

Súd v intenciách § 244 ods. 1 O.s.p. musí preskúmať aj zákonnosť postupu správneho orgánu. Postupom správneho orgánu sa vo všeobecnosti rozumie aktívna činnosť správneho orgánu podľa procesných a hmotnoprávných noriem, ktorou realizuje právomoc stanovenú zákonmi. V zákonom predpísanom postupe je správny orgán oprávnený, ale súčasne aj povinný vykonať úkony v priebehu konania a konanie musí ukončiť vydaním rozhodnutia, ktoré má zákonom predpísané náležitosti, ak sa na také konanie vzťahuje zákon o správnom konaní.

Z pripojeného administratívneho spisu súd zistil, že listom č. 52-PLO/O-948/2010 zo dňa 11.02.2010 žalovaný upovedomil žalobcu o začatí správneho konania vo vyššie opísanej veci, pričom ho vyzval, aby sa ku konaniu vyjadril. Žalovaný poučil žalobcu o práve nazerat' do spisov, robiť si z nich výpisy a odpisy a dostať kópie spisov. Ďalej bol žalobca informovaný, že záznam z predmetného vysielania je súčasťou administratívneho spisu. Prepis vysielania „Lovili ho ako rybu“ zo dňa 30.11.2009 o cca 19:05 hod. odvysielaného v programe „Krimi noviny“ bol súčasťou uvedeného oznámenia. Listom zo dňa 05.03.2010

pod tou istou spisovou značkou bol žalobca opätovne vyzvaný na vyjadrenie k podkladom pre rozhodnutie v správnom konaní. Dňa 26.04.2010 žalobca zaslal žalovanému stanovisko, v ktorom vyjadril názor, že jeho konanie bolo v súlade so zákonom č. 308/2000 Z.z..

Dňa 27.04.2010 žalovaný vydal rozhodnutie č. RL/23/2010, ktorým rozhodol, že žalobca porušil povinnosť ustanovenú v § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. (§ 16 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení platnom a účinnom do 14.12.2009) tým, že dňa 30.11.2009 o cca 19:05 hod. odvysielal v programe „Krimi noviny“ príspevok „Lovili ho ako rybu“, v ktorom nezabezpečil objektívnosť a nestrannosť, za čo mu bola uložená podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. sankcia – upozornenie na porušenie zákona.

V administratívnom spise sa tiež nachádza DVD nosič so záznamom predmetného vysielania posudzovaného žalovaným, ako aj zápisnica o hlasovaní členov žalovaného zo dňa 27.04.2010.

Podľa § 16 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení planom a účinnom do 14.12.2009 vysielateľ je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politickopublicistických programov.

Podľa § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. v znení planom a účinnom od 15.12.2009 vysielateľ je povinný zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politickopublicistických programov.

Podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zákona č. 308/2000 Z.z. za porušenie povinnosti uloženej týmto zákonom alebo osobitnými predpismi rada ukladá tieto sankcie:

- a) upozornenie na porušenie zákona,
- b) odvysielanie oznamu o porušení zákona,
- c) pozastavenie vysielania alebo poskytovania programu alebo jeho časti,
- d) pokutu,
- e) odňatie licencie za závažné porušenie povinnosti.

Z vyššie citovaného znenia relevantných právnych noriem je zrejmé, že povinnosť zabezpečiť objektívnosť a nestrannosť spravodajských programov a politickopublicistických programov ukladal zákon č. 308/2000 Z.z. žalobcovi ako vysielateľovi tak v čase odvysielania programu (30.11.2009), ako aj v čase vydania napadnutého rozhodnutia (27.04.2010). Rovnaká bola aj zákonná sankcia za porušenie uvedených povinností – upozornenie na porušenie zákona. Skutok tvoriaci predmet konania teda bol postihnutelný podľa zákona č. 308/2000 Z.z. platného v čase jeho spáchania (§ 16 písm. b/), ako aj podľa toho istého zákona v znení účinnom v čase začatia konania a vydania rozhodnutia (§ 16 ods. 3 písm. b/). Pri správnom trestaní, pre ktoré platia štandardy trestného práva, sa postihnutelnosť skutku zásadne spravuje zákonom, ktorý platil v čase jeho spáchania. Retroaktivita neskôr prijatej právnej normy je neprípustná, to znamená, že nikoho nemožno postihnúť za protiprávny skutok podľa zákona, ktorý v čase jeho spáchania neplatil. Na neskôr prijatý právny predpis dopadajúci na postihnutelnosť skutku a možnosť uloženia sankcie za tento skutok sa prihliada len vtedy, ak je to pre delikventa priaznivejšie.

V danom prípade zmenou zákona č. 308/2000 Z.z. účinnou od 15.12.2009 nedošlo k žiadnej obsahovej zmene ani po stránke postihnutelnosti skutku, ktorý sa žalobcovi kládol za vinu, ani po stránke vyvodenia následkov pre žalobcu. Niet sporu o tom, že novelou č. 498/2009 Z.z. došlo len k zmene označenia odsekov v ustanovení § 16 zákona č. 308/2000

Z.z., ktorý stanovuje vysielateľovi vyššie uvedenú povinnosť. Vo výroku žalobou napadnutého rozhodnutia je vysvetlené, že žalobcom porušená bola povinnosť podľa § 16 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z., celkom nadbytočne potom bolo konštatované porušenie § 16 ods. 3 písm. b/ zákona č. 308/2000 Z.z. po novele. Súd je však toho názoru, že nejde o takú vadu, ktorá by mohla mať za následok nezákonnosť rozhodnutia, nakoľko obsah zákona sa po stránke postihnuteľnosti skutkov, ani po stránke možnosti uloženia sankcie, nijako nezmenil. Preto sa súd nestotožnil s názorom žalobcu, že by došlo k neprípustnému retroaktívnemu aplikovaniu právnej úpravy, ani k porušeniu princípov právnej istoty. Za rozhodujúcu však považoval súd skutočnosť, že vydaným rozhodnutím nedošlo z materiálneho hľadiska k žiadnemu ukráteniu žalobcu na jeho právach.

Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že žalobu je potrebné podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietnuť, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v medziach zákona a námietky žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie.

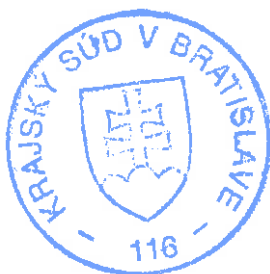
O trovách konania rozhodol súd podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a vzhľadom na neúspech v konaní nepriznal žalobcovi právo na náhradu trov konania a žalovanému v danom prípade podľa ustálenej judikatúry právo na náhradu trov konania nepatrí.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, dvojmo na Krajský súd v Bratislave.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

V Bratislave, dňa 30.10.2013

JUDr. Marián Trenčan
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:
Ladislava Drahovská

